

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 1. Quid hac in materia Romana Inquisitio nuper damnaverit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

ET INFELIX CONCORDIA. 247

Non accuso Trium-Viros, quasi hunc etiam tam fatalem cuniculum fodiant, aut incendiarium fomitem accendant, & rotent: est tamen cur Gummarum saltem & Macarium examinem, absolvere æquè ac damnare paratus: faciam id porrò ita sincerè, ut ex ipso fine cognoscere liceat, quàm fidelis, & ab omni calumnia alienus longiori hoc capite flexus, & ambages cuniculosque eorum omnes percurrerim.

§. I.

QUID HAC IN MATERIA
Romana Inquisitio nuper damnaverit.

Quò periculosiora sunt mala, hòc sollicitiùs eorum primis obstandum principiis; ut adeò Roma, uti Fidei Catholicæ universim, ita Sacramentorum præcipua vindex, primis hac in re Novaturientium conatibus resistere tantò diligentius debuerit, quantò propiùs eum certa Sacramenti Pœnitentiæ ruina conjuncta est; & fecit id sanè Roma perquam diligenter, nec ullam indulgens moram vix audire potuerat, moveri in Belgio capisse aliquid à Bajo-Janseniana factione contra Sacramentale Sigillum, & jam in Belgium Decretum expedierat.

Erud.D.Franc.vander Vliet S.T. Lovanii Licentiatus, Canonicus graduatus, & in Seminario Archiepiscopali Mechliniæ Professor, & ne alicujus tituli obliviscamur, jam à paucis heb-

hebdomadis in novam illam, & strictam scilicet Theologiæ Lovaniensis Facultatem adlectus (video enim & illum subscripsisse articulis, quos, ut Lovaniensis doctrinæ articulos, Gummarus proposuit) hic inquam Professor hanc ibidem posuit, & sustinuit Thesim die 19. Febr. 1682. *oritur ex Confessione Sacramentali Sigillum, quo obligatur Confessorius ex justitia, & religione, quidquid peccati, & illi affine in confessione intellexit, silentio involvere*: nimis ea quidem, bone Professor, tenuiter, hæctenus indubitatum erat, non ex justitia modo, & religione, sed ex jure naturali, divino & Ecclesiastico obligatum esse: sed quid dicam? qui velit postea solvere nodum, prudentior est, quàm ut eum ante valde stringat; pergit autem infelix Thesista, quæ verba majusculis literis imprimenda do, sunt enim secundum apices omnes ea ipsa, quæ in Romano mox Decreto proscripita legentur: **SCIENTIA EX CONFESIONE ACQUISITA UTI LICET, MODO FIAT SINE DIRECTA AUT INDIRECTA REVELATIONE, ET GRAVAMINE POENITENTIS, NISI ALIUD MULTO GRAVIUS EX NON USU SEQUATUR: IN CUJUS COMPARATIONE PRIUS MERITÒ CONTEMNATUR.** Nec dissimulandum est ejusdem coloris pertinens: *Non est improbable quod olim, in quibusdam casibus licuerit uti scientiâ ex Confessione acquisitâ, in quibus modo non liceret.*

Dici vix potest, quantus ab una hac Thesi non Mechliniæ modo, sed toto Belgio strepitus auditus, indignabatur quisquis Sacramento Pœnitentiæ benè pièque volebat;

calamum stringit R. D. Antonius Suivius; ore & manu pugnat D. Nicolaus du Bois, dum eam voce & scripto, in Cathedra, & libris doctrinam debellandam suscepit, nec destitit, donec Romanus Senatus litem diremit, & invidet licet D. Vander Vliet, dum ejus Thesim reprobat, & omninò proscribit Romana Congregatio, causam Domino Du Bois feliciter adjudicat. Quid interim Gummarius? tacebat homo; an & Thesim probabat? nescio; hoc scio, bene hoc tempore conveniebat Pontificio Collegio cum Seminario Archiëpiscopali; cæterum, an, & quid suspicionis secum adferat Gummarianum illud silentium, suo loco videbitur.

Interea non satis sustinet Theseos suæ invidiam, & bonorum omnium non otiosas indignationes & querelas: quid agat? Consultit sua Lovanii oracula, & puto Pontificia, non Romana illa, sed Lovaniensia, & ita à Collegio Pontificio dicta: alteras edit Theses, quæ & priorum sint Apologeticæ, & earum duritiem temperent; & conclusionem quidem secundâ ita invidiosâ de Sigillo positionis sensum limitant, ut eam tantùm velint intelligi de usu scientiæ ex confessione acquisitæ cum gravamine pœnitentis seclusâ quâcumque revelatione: sed nihilo hæc Theses alteræ primis feliciores, aliquantò etiam deteriores fortunam nactæ sunt; nam & illa explicatio Romanis displicuit, quod cum priori Thesi commune est, & ipsa præterea hæc disputatio altera auctoritate Regiâ interrupta est & con-

tinuari prohibita: ex hoc, ut solent vetitæ merces, copiosius spargi, & distrahi exemplaria curarunt, ut, quo possent modo, infelicem interruptæ disputationis successum compensarent. Nunc ipsam Censuram audiamus.

Feria 4. die 18. Novembris 1682.

In Congregatione Generali S. Romana Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ super Minervam coram Eminentissimis ac Reverendissimis DD.S.R.E. Cardinalibus in tota Republica Christiana, contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

P Ravia matura consultatione DD. Consultorum facta fuit discussio sequentis propositionis: Scientia ex Confessione acquisita uti licet, modo fiat sine directa aut indirecta revelatione, & gravamine pœnitentis nisi aliud multò gravius ex non usu sequatur: in cujus
com-

comparatione prius meritò contem-
natur : (est hæc ipsa , ut vides , Thesis D. Vander Vliet
diei 19. Februarii 1682.) addita deinde explicatione
(in secundis nempe Thesis 6. Iunii eodem anno Conclusione 2.)
sive limitatione ; quod sit intelligenda de usu scien-
tia ex Confessione acquisita cum gravamine pœ-
nitentis seclusa quacumq³ revelatione ; atq³ in casu,
quo multo gravius gravamen ejusdem pœnitentis
ex non usu sequeretur ; & statuerunt dictam pro-
positionem , quatenus admittit usum dicta scien-
tia cum gravamine pœnitentis , omninò prohi-
bendam esse etiam cum dicta explicatione sive
limitatione ; & presenti Decreto prohibent , ne
quis ultra audeat talem doctrinam publicè , aut
privatim docere , aut defendere , sub pœnis arbitrio
S. Congregationis infligendis : mandantes etiam
universis Sacramenti Pœnitentia Ministris , ut
ab ea in praxim deducenda prorsus abstineant .

FRANCISCUS RICCARDUS S. R. & Universalis
Inquisitionis Not.

HÆc satis sint de D. Vander Vliet & infausta ejus Thesi, cæ potissimum occasione relata, ut intelligant omnes, quàm non impune, nec sine Romana Centura in hac cuniculi parte laborare liceat: & primum quidem ligonem in ea Thesi fixerat Seminarii Archiepiscopalis Professor, mox plures habiturus socios, & in eodem secum cuniculo fossores, nisi primis bene conatibus Roma, & eodem ipso anno restitisset; & providè; intelligebat enim Roma nec brevius posse, nec periculosius, quàm hâc parte, Sacramentum Pœnitentiæ expugnari.

§. 2.

QUID DE HOC SIGILLO
sentiât Macarius.

EXaminandus hîc nobis venit R. D. Havermans, de quo id quidem certum est, non tam profundè eum ligonem agere, quam §. præcedenti Archiepiscopalis Professor foderit; sed neque id dubium est, otiosum eum profus non esse; & suspectum meritò est, quod habet in *examine* pag. 279. *boni tamen Confessarii, qui que amat salutem pœnitentis, est aliquando inquirere extrâ Confessionem de vita & moribus sui pœnitentis, idque sine Sigilli fractione fieri posse, omninò indubitatum est; & secundum illam notitiam dirigere sese potest in Confessione, prout scio à piis & doctis Confessariis*